

Bayer Zsolt: Harmincezer

2016 július 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Amikor harmincezer szavazat dönt egy rendkívül magas részvétel mellett zajló választáson, és az a harmincezer szavazat mind úgynevezett levélszavazat, akkor óhatatlanul felmerül a gyanú.

Amikor a választás maga is rendkívüli, amikor a választásba beleszól az egész unió, s?t az egész nyugati világ, amikor a választás a jó és a gonosz küzdelmének van beállítva, amikor a választáson indul egy jelölt és vele szemben mindenki más – szóval, amikor minden, de minden tényleg rendkívüli, akkor a harmincezer levélszavazat már mindenképpen gyanús.

Ez a gyanú lett meggy?z?déssé, amikor megérkeztek az els? furcsa hírek. Településekr?l, ahol a második fordulóban száznegyvennyolc! százalékos volt a részvétel. Többen tudni vélték, hogy Kim Dzsong Un elindult a helyszínre, mert ezt a receptet meg akarta szerezni.

Aztán a meggy?z?déssé vált gyanú bizonyosság lett. Bebizonyosodott, hogy az ausztriai elnökválasztáson, khm, „szabálytalanságok történtek”.

A csalásnak új neve van: „Szabálytalanság”.

Ez is a kreatív osztrák nyelvpolitika gyöngyszeme, hasonló a kedélyes elmebeteg tekintet? Faymann, egykori kancellár hamar világhírnévre verg?d? kijelentéséhez, amely szerint Ausztria nem épít kerítést a határára, csak „kaput oldalszárnyakkal”.

A sógorok ebben mindig verhetetlenek voltak. Tényleg! Gondoljanak bele: barátaink elhitették a világgal, hogy Hitler német volt, Beethoven viszont osztrák. Ennél már csak az fantasztikusabb, hogy Ausztria az els? világháború után Magyarországtól vett el területeket a békediktátum alapján, vagy hogy az Anschlusst önfeledten, ?rjöngve ünnepl? osztrákok a második világháború után hirtelen az „antifasiszta” táborban találták magukat.

Ezek igenis leny?göz? teljesítmények, és ebben nincsen semmi cinizmus. És akkor most itt ez az elnökválasztási ügy.

Gondoljanak bele, mi történt volna, ha bárhol, ismétlem, bárhol máshol történt volna meg ez az eset. Mondjuk, hogy ne menjünk túl messzire, Magyarországon.

Igen, gondoljanak bele, ha kiderült volna bármikor is, de különösen jobboldali magyar kormány regnálása idején, hogy „szabálytalanságok történtek” valamelyik választáson. De olyan súlyú „szabálytalanságok”, hogy meg kell miattuk ismételni a választást.

Hosszú, nagyon hosszú id?re el lett volna látva témával a világsajtó. Cikkek, publicisztikák, elemzések ezrei születtek volna, amelyeknek sok-sok közös nevez?jük van.

Hogy Magyarországon nincs demokrácia.

Hogy Magyarországon a jobboldal (amely igazából széls?jobboldal) már bevezette a diktatúrát.

Hogy Magyarország mégsem része Európának.

Hogy Magyarország banánköztársaság.

Hogy Magyarországot ki kell zárni az unióból.

Hogy Magyarországtól meg kell vonni az uniós támogatásokat.

Hogy Magyarországot ki kell zárni, fel kell szántani, a helyét be kell hinteni sóval, és különben is, a választási csalás az antiszemitizmus legkézzelfoghatóbb bizonyítéka.

Err?l szólna a világsajtó és a világsajtó hazai lerakatai. Balkánról, diktatúráról, Orbánról, Putyin csicskájáról. Higgyék el nekem, nagyjából három óra munkával önök is meg tudnák írni az összes cikket a témában.

És milyen érdekes, mennyire beszédes ez a mostani csönd.

Persze, mindenki beszámolt a hírr?l, aztán semmi. Illetve nem is mindenki. Az osztrák alkotmánybíróság bejelentésének napján, kora este a HVG internetes kiadásában például egyszer?en nem lehetett semmit sem olvasni az ausztriai megismételt választásról, egy árva mínuszos hírecskét sem.

Persze, hogy nem. Túl kellemetlen ügy ez, hogy politikailag korrekten fogalmazzak. Kellemetlen, annál is inkább, mert ezt a bulit a két nagy párt összejátszása nélkül nem lehetett volna megcsinálni. Ezek a „szabálytalanságok” csak úgy „követhet?dtek” el, hogy a két nagy párt, amely eddig kormányozta Ausztriát, megegyezett egymással. Megegyeztek az „elkövet?désben”. Mert nem számít semmi sem, csak a Szabadságpárt jelöltje nehogy gy?zzön. Így kellett „elkövet?dnie” harmincezer szavazatnak, jó helyre.

De ebb?l nem lesz ügy.

Mert hát, nem lehet bel?le ügy. Mert mindenki benne van. Nem is csak a két nagy ausztriai párt, nem csak a lecsúszott, hiteltelen, hájfej?, polkorrekt, hazug és ócska osztrák „elit”. Hanem mindenki. És esetünkben a mindenki mindenkit jelent – Brüsszelt?l Washingtonig. Ugyanazok a figurák, alakok, félvilági és alvilági pénzvirtuózok, politikai pályára terelt adócsalók, a fényességes Nyugat elit egyetemein végzett pöcsfejek – mindenki.

És ugyanezek vannak benne mindenben.

Ezek tussolják el Hillary Clinton FBI-kihallgatását (majd elintézik azt is, hogy ne kerüljön sor vádemelésre). Ugyanezek tupírozzák át Dávid-csillaggá a Trump kampánycsapatának Hillaryt támadó plakátján látható vörös seriffcsillagot, és csinálnak világbotrányt a semmib?l, ezek kiáltják ki Trumpot antiszemitának, miközben az amerikai republikánusok (köztük Trump) Izrael legnagyobb barátai és támogatói, de ez sem számít, csak ne a demokratajelölt arroganciájáról, hazugságairól és b?neir?l legyen szó.

Semmi nem számít már, csak ne változzon semmi sem. Csak a status quo és az establishment maradjon.

Hát ezért lesztek eltakarítva. Hamarabb, mint gondolnátok, és mindannyian.

Bayer Zsolt – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló